obose eest, pahemalt poolt rooma silmast (august) läbi, siis nüüd rasi on weel rõdugi pääl.“ Kuttsar mend wahtinb, suur ni kui must sõrge heina sead öld wanz ri pääl, tuld öösd sedä sõrtsimisele, sell õld aga õbe ruu lisid, laudind õbe ruuliga püsti; lust eest sõrtsi arwasst läbi otse wanzi rõhta. Kui püsti paur räind, siis mend tõnt ninda et suur tule jwro öld rangel ja rangel weel sirenda walt näha. —

Kuttsar sõitand nüüd redo poole; aga wibind ruud- sed lugu perõst; Herra aga ei õle ta wabandu sest wolind ega ra sõrtsimisu rääst taendust perind, omi ru lasrend ta kuttsarill tullis üwä maha tüie enda. —

Noh, ers ta õle: „Kell wägi sel wõimus!“ —

8.) Wanad ruhwas ei lasrend millagi lustel, leiwa ehr liha raasuresst noa õtsast suhu panna, siis pidi taal suur wai rinstlik sidä rasuma.

9.) Kui mõnes peres trehwas üks ehr ra rans loomu surema. Ja selle järel trehwas peremees ehr pere nei- ne sel sama ehr tõisel aastal weel surema. Siis õeldi: „Üwä peremees ehr pere naine sadab omu õnne ees me- na nema; aga pahad wewad õnne omu järel. —

10. Ruiu paxru õtsa ei tohi lastud ühtsi näist is sida. Kes seda usuldas teha, sell pidi õige rasse õlema last ilmale sünnitada. —

11. Kesi ei tohtind õhtust õod wälistada, kes seda julges teha, selle ümber pidid surjad wai pahad waimud roguma.

12.) Kui mõnel inimisel õõsel magamise ajal painias pääl räind, sui ta sellest lahti tahand saada, siis pidänd ta maga ma eites, omad saapad, paslid wai wirsud oma woode ette ninda maha panema, et nende nenäd uste poole õlid; sui siis painias jälle õõse tuda tahi wai wema tulla, siis pidänd ta tunde lisul näol magaja woode ees seisma, nii sua sui se üles ernas. Magajal aga pidi ra nisinesel sõrrul suer alj as seu tappamise nuga wõde pea alus patja all õlema. Kui ta nüüd üles ärgas ja painia oma wõõdi ees nägi sei- sema, siis pidi ta noa wõtma, painia warju pääle sargama ja nouga sest warjust läbi pitma, siis pidi painitaja radema. —

13.) Kaa räägitä: „Kui painias magades sind painitab, siis lüguta pahema jala suurt warwast siis õled sõhe tõmüst se sõrd lahti. —

Kõrd sattuned sugu wana noori ei teu mis asja pe rast riidu, sõimaned tõine tisst nii rõppust, et mõtlikudel inimestel äbi seda suulda ööd. A tõine wana noor mend sel sama õõsel